

[Lizzie Lichtenberg]

Den konservative gruppe har længe – lige siden vi tiltrådte regeringen – arbejdet på, at man skulle forbedre børnefamiliernes vilkår. Den konservative gruppe er også af den opfattelse, at det ikke gøres ved at udbygge institutioner yderligere; det gøres ikke ved at indskrænke børnefamiliernes valgfrihed, men tværtimod ved, at de får større valgfrihed til at få passet deres børn. Jeg var i min ordførertale på det tidspunkt også inde på, at det var et spørgsmål om, at børnene blev synlige på arbejdsmarkedet. Det vil sige, at når arbejdsmarkedets parter skulle forhandle, skulle de have børnefamiliernes vilkår med i forhandlingerne. Det er ikke noget nyt, fru Jytte Hilden er kommet med her, for vi har altid sagt det, lige siden vi kom i regering, og det blev meget kraftigt understreget i den børnepolitiske redegørelse den 15. december 1988.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal selvfølgelig beklage, at fru Karen Højte Jensen ikke er til stede, men den kendsgerning kunne jeg ikke forholde mig til, da jeg forberedte, hvad jeg ville sige i mit første indlæg. Jeg havde bare orienteret mig i dagens aviser, og jeg kan citere fra Jyllands-Posten:

»Det er børnefamilierne, der mest trænger til en forbedret økonomi. Og et af deres største problemer er de dyre daginstitutioner, siger hun.«

Denne »hun« er fru Karen Højte Jensen. Så klart har jeg aldrig før hørt det udtrykt af en konservativ socialpolitisk ordfører. Jeg glæder mig over de ord, og jeg går ud fra, at det ikke er et fejlцитat, og jeg skal nok huske at sige det til fru Karen Højte Jensen selv, når hun dukker op.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg er enig med fru Jytte Hilden i, at der er unge børnefamilier, som er i en økonomisk vanskelig stilling. Jeg tror også, fru Jytte Hilsen vil være enig med mig i, at vi er nogle, der tilhører en noget forkælet generation. Kunne vi forestille os, at vi i vores alder skulle yde noget for, at de helt unge børnefamilier fik det bedre, medvirker vi gerne til det.

Men så kommer spørgsmålet: På hvilken måde skal det ske? Læser man det socialdemokratiske forslag, ser man, hvordan Socialdemokra-

tiet ensidigt fokuserer på institutionsløsningen, og her er Kristeligt Folkeparti ikke med. Vi ønsker netop at give børnefamilierne både bedre vilkår og øgede valgmuligheder. Så længe Socialdemokratiet alene vil hjælpe de børnefamilier, der vælger en institutionsløsning, støtter vi ikke et socialdemokratisk forslag. Det betyder ikke, at vi ikke vil hjælpe børnefamilierne, vi vil bare hjælpe dem sådan, at vi hjælper alle børnefamilier, uanset hvilken pasningsform de vil vælge til deres børn. Netop fordi Socialdemokratiet vælger en ensidig løsning, kan vi ikke støtte det.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil ganske kort sige, at jeg er fuldstændig enig med den sidste taler. Det er ikke institutionsløsningerne, vi skal støtte, men derimod børnefamilierne.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal ikke gentage, hvad der er blevet sagt ved både første- og andenbehandlinger tidligere, men i dette forslag står der intet om, at man kun skal vælge institutionsløsninger. I dette forslag står der noget om, hvad prisen skal være, hvis forældre ønsker en institution: en vuggestue, en børnehave, en integreret institution, et fritidshjem, skolefritidsordninger, eller hvad det nu måtte være. Facts viser, at utrolig mange forældre ønsker og er meget glade for disse løsninger, men det skal ikke stå upåttalt, at der intet står om, at alle skal vælge den samme løsning. Der skal bare være rimelige vilkår for dem, der vælger denne løsning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 53 (S og SF) stemte for, 73 (KF, V, FP, RV, CD og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 40:

Forslag til folketingsbeslutning om skolefritidsordninger.

Af Jytte Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 10/1 89. Første behandling 24/2
89. Betænkning 27/4 89):

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Der er en højst besynderlig atmosfære omkring dette forslag. Socialdemokratiet har fremsat et ganske stiltfærdigt forslag om en undersøgelse i forlængelse af det udvalg, som fru Kirsten Lee har været formand for. Dette udvalg lagde op til, at vi skulle have en kvalificeret, sammenlignende undersøgelse af, hvordan skolefritidsordningerne rundt omkring bliver organiseret.

Ved førstebehandlingen hævdede undervisningsministeren, at der var sat en undersøgelse i gang, og at det derfor var overflødigt at forholde sig til dette forslag.

Vi har så set, hvad det er for en undersøgelse, undervisningsministeren hævder at have sat i gang. Det viser sig, at det er en ganske almindelig indhentning af statistiske oplysninger uden de kvalitetsvurderinger, som lå til grund for Kirsten Lee-udvalgets opfordring til Folketinget om at sætte en undersøgelse i gang. Vi har nærmest det indtryk, at denne undersøgelse – som vi ikke har kunnet få resultatet af, til trods for at det er 5 måneder siden, den er blevet afsluttet – alene foregår på papir i Undervisningsministeriet og slet ikke følger Kirsten Lee-udvalgets opfordring om, at både Socialministeriet og undervisningsministeren skulle forholde sig seriøst til det.

Vi finder det ærlig talt ejendommeligt, at fru Kirsten Lee i så ringe grad føler sig ansvarlig for og politisk forpligtet af det udvalgsarbejde, som fru Kirsten Lee selv har forestået. Vi synes ærlig talt også, at det er ejendommeligt, hvordan de papirer og de svar, vi har fået fra undervisningsministeren, passer med eller rettere sagt ikke passer med Socialstyrelsens opfattelse.

Undervisningsministeren siger i et af svarene, at han ikke ser nogen grund til at udfærdige et regelsæt, og at der ikke er behov for det, hvorimod Socialstyrelsen i et brev til Socialmi-

nisteriet den 3. januar 1989 siger, at der er behov for centrale retningslinjer for skolefritidsordningernes rammer og indhold. Det er vi meget enige i. Det er bl.a. også derfor, at vi har ønsket denne undersøgelse, og at undersøgelsen skulle frem til målstregen i folketingsalen, i håb om at få påvirket Det Radikale Venstres børnepolitiske ordfører, fru Kirsten Lee, til dog i det mindste over for et forslag fra hendes eget udvalg – der i hvert tilfælde ikke koster penge – at kunne føle sig en smule forpligtet.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil opfordre fru Jytte Andersen til at drøfte denne sag med de socialdemokratiske kommunalfolk, for de er helt uenige med fru Jytte Andersen. Netop disse skolefritidsordninger blev på regeringens møde med kommunerne og amterne fremhævet som et fornemt eksempel, som et skoleeksempel på, hvorledes vi kan klare os uden alle mulige statslige regler, og på, hvorledes kommunerne lever op til deres ansvar. Det blev fremhævet helt på tværs af partier ved regeringens møde med kommunerne på Schæffergården her i vinter.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil sige til undervisningsministeren, at der er enighed i den socialdemokratiske arbejderbevægelse helt bredt om, at de vilkår, hvorunder børn skal vokse op, skal være rimelige. Der er også enighed mellem kommunalfolk og folketingsmedlemmer fra Socialdemokratiet om, at der skal være nogle minimumsrammer for, hvad man kan byde børnene i skolefritidsordninger. Hvis undervisningsministeren har fået en anden opfattelse fra det møde, han har haft med kommunerne, må undervisningsministeren ikke have hørt godt nok efter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 55 (S og SF) stemte for, 72 (KF, V, FP, RV, CD og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af vederlag for folkevalgte politikere m.v. (20 pct.s nedsættelse af vederlag, afskaffelse af folketingsvederlag til ministre, der ikke er folketingsmedlemmer, og afskaffelse af særpensioner).

Af Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 3/2 89. Første behandling 9/3 89. Betænkning 3/5 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Behnke (FP):

Som formanden konstaterede, er der ingen ændringsforslag. Det har undret os i Fremskridtsgruppen, at der ikke i det mindste fra Det Konservative Folkeparti var et ændringsforslag. Vi havde faktisk ventet, at man fremkom med et ændringsforslag gående ud på, at de 20 pct., vi har nævnt, blev ændret til 10 pct., for så ville man i det mindste have været i overensstemmelse med partiets egen statsminister, der i sin nytårstale bebudede, at vi alle sammen skulle tage en 10 pct.s bruttolønnedgang. Som det er det høje Ting bekendt, er det forslag ikke blevet fulgt op, hverken af regeringen, af statsministeren eller af Det Konservative Folkeparti.

Vi havde forventet, at alle Folketingets partier havde benyttet dette forslag til at markere over for befolkningen, at man, hver eneste gang der fra denne talerstol bliver talt om sparsommelighed, også mener sparsommelighed, der skal gælde for Folketingets 179 medlemmer og ikke kun hr. og fru Pedersen ude i de små hjem.

Det overrasker os endnu mere, at der ikke er andre partier, der bakker forslaget op, og at der heller ikke er nogen opbakning fra regeringen, når man følger den seneste debat om, at folkepensionisterne igen skal holde for. Vi mener ærlig talt ikke, at et Folketing kan være bekendt nu i næste uge at skulle behandle en reduktion af eller et stop for stigningstakten i folkepensionen, samtidig med at Folketingets medlemmer får deres vederlag klækkeligt forhøjet ved pas-

sende lejligheder, og samtidig med at folketingsmedlemmerne har udsigt til at få en særdeles klækkelig pension, hvis de har siddet herinde tilstrækkeligt længe.

Vi er faktisk godt skuffede over, at man overhovedet ikke har taget dette forslag seriøst, at Folketingets andre partier og Folketingets enkelte medlemmer ikke er parate til at gå ud og vise befolkningen, at man ønsker at gå i spidsen som et godt eksempel.

Men det er altså desværre situationen. Folketingets flertal vil i dag nedstemme dette forslag, og så skal vi altså i næste uge til at tale om, hvilke ekstra byrder der skal lægges på resten af befolkningen, og hvilke reduktioner i resten af befolkningens vederlag der skal foretages.

Vi fra Fremskridtspartiet kan kun sige, at vi godt forstår, hvis hr. Pedersen og fru Jensen ude omkring i de små hjem har mistet deres tilid til det, der foregår her i Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 13 (FP) stemte for, 112 (S, KF, SF, V, RV, CD og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 72:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget.

Af Ninn-Hansen (KF), Henning Rasmussen (S), Lilli Gyldenkilde (SF), Povl Brøndsted (V) og Poulsgaard (FP).

(Fremsat 17/3 89. Første behandling 5/4 89. Betænkning 3/5 89).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Torben Lund (S):